

Slovenski hmeljar

Glasiló hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Haročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto III

Celje, dne 18. novembra 1932

Štev. 24

Dr. Kajetan Gantar:

Vse se ponavlja

(Ob 50 letnici Hausenbichlerjevega „Navoda o hmeljariji“)
(Dalje.)

V predzadnji številki smo govorili o Hausenbichlerjevi brošuri, ki je izšla pred petdesetimi leti. Iz kratke vsebine te brošure smo razbrali, zakaj jo je pisatelj napisal: hotel je pomagati savinjskemu kmetu, da bi se mu bolje godilo. Hausenbichler je v svoj spis vrnil tudi marsikaj, kar ima svoj pomen še danes. Povedal je, kdaj so začeli pri nas saditi hmelj, koliko površine je bilo takrat s hmeljem zasajene in koliko se je takrat pri nas pridelalo hmelja. Iz podanega gradiva smo ugotovili že zadnjič, da se je takrat nahajalo pri nas hmeljarstvo prav za prav šele v prvih povojih.

Poleg Hausenbichlerjevega »Navoda o hmeljariji« pa je bilo l. 1882 zabeleženih še nekaj podatkov, ki nam nekoliko posvetijo v takratne razmere, in sicer jih podaja »Slovenski Gospodar«.

Prvo poročilo, ki ga ima to leto navedeni list o hmeljarstvu, je poročilo o Hausenbichlerjevi knjižici, ki je izšlo v št. 10 z dne 9. marca. Poročevalec pravi o knjižici: »Tej priprosto a zanimljivo pisanej knjigi je namen, našega poljedelca pridobiti za hmeljarstvo ter podučiti ga, kako je ravnati s to rastlino. Pisatelj trdi, da hmelj v slabih letih trikrat toliko vrže, kakor pšenica v dobrih. V Savinjskeji dolini začel je s hmeljem leta 1862 knez Salm, a sedaj obdeluje uže 14 oral. Vsi slovenski posestniki v Savinjskeji dolini pridelajo na leto do 200 centov hmelja in skupijo po 30.000 fl. in še več. Pisatelj trdi, da bi jednako Savinjskeji dolini tudi Savsko in Dravsko polje sodilo za hmelj.«

V št. 31 z dne 3. avgusta poroča zopet o hmelju in pravi, da ga to leto ne bo toliko in tako dobrega kakor druga leta, »ne pri nas, pa ne na Češkem, Bavarskem, Francoskem; na Angleškem je zelo z njim spodletelo; tukaj ga bode 400.000 centov premalo za upotrebovanje. Kder tedaj pri nas n. pr. v Savinjskeji dolini, imajo lep hmelj, ti ga bodo drago prodavali. Na to kaže tudi to, da se uže sedaj kupci iz Nürnberga in Zatiča oglašajo ter ponujajo po 300 Mark (150 fl.) za 50 kilo.« V isti številki beremo poročilo iz Žalca, da je toča napravila v nedeljo dne 30. julija na hmelju mnogo škode; cenili so jo na 15.000 fl.

Naslednje poročilo imamo v številki 39 z dne 28. septembra, in sicer dopis iz Dobrne. Tu poroča dopisnik, da se bavita na Dobrni s hmeljem dva kmeta. Zgodnji hmelj je bil prvovrsten in so ga prodajali po 155 fl. za 50 kg; tudi poznjak je bil prav lep in je veljal 120 fl. Naslednjo notico o hmelju imamo v številki 41 z dne 12. oktobra, in sicer pouk »Rajce za hmelj čez zimo hranjevati«. Nato sledi v št. 46 z dne 16. novembra poročilo o občnem zboru hmeljarskega društva v Žalcu, ki pravi: »Hmeljarsko društvo v Žavci je sijajno obhajalo svoj občni zbor 9. t. m. Prišlo je okolo 100 Ljudij. G. Wilhelm je govoril o hmeljarstvu nemški, g. Hausenbichler pa slovenski, kar je veliko več zdalo, ker so ga vsi razumeli. Tudi je iz lastne skušnje govoril in marsikaj povedal, česar še teoretični hmeljarji niso vedeli. Predsednik g. Haupt je nasvetoval sejme za hmelj v Žavci. G. Wilhelm je obečal, da bode kmetijska družba hmeljarstvo v Savinjskeji dolini podpirala, ker je itak njenemu namenu primerno.«

Zanimivo je tudi kratko poročilo pod naslovom »Koliko stane hmelj potroškov, koliko vrže

dohodkov«, ki je izšlo v gospodarski prilogi na strani 243. Proračun potroškov za napravo in obdelovanje novega hmeljišča je bil l. 1882 naslednji: »Ako se hmelj zasaja po 1·90 m po širokem in 1·60 m po dolgem na razen, tedaj jih pride na 1 ha 3200 rastlin. Dnino računamo 50 kr. in dela se na dan 10 ur. Zemljišča hektar velja 700 fl. Dalje treba je kupiti orodja hmeljarskega:

1. Smrekovih štang 3200 po 6—7 m dolgih velja vsaka okleščena in prišpičena 16 kr., vkup	215.— fl
2. plug	18.— »
3. brana	8.— »
4. železni drog za vzdiganje štang	1·50 »
5. 2 železna svedra po 4— fl	8.— »
6. 2 lestvici po 1— fl	2.— »
7. 200 les ali tamar po 50 kr.	100.— »
8. stojala za lese	10.— »
9. 20 hmeljnih jerbasov po 50 kr.	10.— »
10. razno manjše orodje	10.— »
Vse orodje velja	382·50 fl

Koliko bi to stalo danes, si lahko preračuni vsaj približno vsak sam, če upošteva, da je bila tedaj pri nas cena pšenici 9·50 fl, rži 7.— fl, ječmenu 5·50 fl, ovsu 4— fl, turščici 6·60 fl, prosu 5·50 fl in ajdi 6·50 fl, vse za 100 litrov.

Še eno poročilo imamo to leto v »Slovenskem Gospodarju«. V gospodarski prilogi na strani 334 piše že znani nam Wilhelm o hmelju in priporoča gojitev te rastline le tistim, »ki še ne onemorejo, če jim s hmeljem spodleti«. Še prej piše, »da so zadnja leta postali ljudje zelo pozorni na štajerski hmelj, začeli so po njem povpraševati in ga drago plačevati. Hmelj potrebuje veliko dela in skrbi, pa tudi vrača trud z dobrimi dohodki. Vendar vsako leto ne donaja gotovega dobička. Pogosto tudi z njim popolnem spodleti. Treba je dobrega zemljišča, debelo gnoja, mnogo dela.«

Kratka in skromna so ta poročila o hmeljarstvu v naših krajih pred 50 leti, vendar zelo poučna, ker nam povedo, kako je bilo pri nas takrat, ko so začeli hmelj šele saditi. Vidimo pa, da so že takrat možje, ki so gledali nekoliko v bodočnost, hoteli našim hmeljarjem pomagati. Tudi v sedanjih časih živimo približno v enakih gospodarskih razmerah, kot so živeli takrat. Če bodo naši hmeljarji hodili po potih, ki so jim jih priporočali predniki že pred 50 leti, potem bomo preboleli tudi sedanjo gospodarsko krizo. Zato pa je potrebno, da ne obupajo in gredo skupno na delo vsi, ki jih tarejo skupne težave.

Opomba uredništva: Vse se ponavlja — smo nazvali to razpravo, dasi bi lahko rekli tudi: iz zgodovine slovenskega hmeljarstva. Pa zakaj torej vprav: vse se ponavlja? Zato, ker so razmere zadnja leta precej podobne onim pred petdesetimi leti. Kakor takrat, je tudi danes savinjski kmet v prav slabih gospodarskih razmerah, ker mora vse svoje pridelke prodajati v brezcenje. In kakor takrat je tudi danes hmelj fista svetla točka na gospodarskem obzorju savinjskega kmetovalca, ki mu nudi in obeta večje blagostanje, četudi so zadnja leta mnogi obupali že tudi nad njim. Kako prav je imel Wilhelm, ko je priporočal hmeljarstvo le tistim, »ki še onemorejo, če jim s hmeljem spodleti!« In kako prav je imel Hausenbichler, ko je priporočal Savinjčanom gojiti hmelj, čeprav se je bridko motil, da se bo z istim uspehom dalo saditi hmelj tudi drugod v Sloveniji! Je pač svojeglava to »ročca«, ki se je udomačila v Savinjski dolini in ji nudi vse svoje dobrine, dočim drugod v njo stavljene upe in nade neusmiljeno razočara. Savinjska dolina pa se mora za vse, kar je in premore, zahvaliti le hmelju, živi in propada s hmeljem, ki ji je pred petdesetimi leti pomagal na noge in ji bo tudi sedaj, ako bodo šli hmeljarji složno na delo za skupne koristi in znali pravilno izkoristiti nudene dobrine. Upravičeno zato lahko rečemo, da se vse ponavlja, pa ne le v sto letih, kakor to trdi stoletni koledar, temveč tudi v petdesetih letih.

Preokret v ceni hmelja

Pod tem naslovom smo poročali zadnjič, kaj je povedal gledé preokreta v ceni hmelja na jenskem zborovanju pivovarske zveze v Berlinu član njene hmeljarske komisije dr. Stiegler. Seveda pa je nemške hmeljarje hudo zbudila pripomba, da so se razmere že več ali manj ustalile ter zato razne zasilne odredbe države v korist hmeljarjem niso več umestne in upravičene. Zato pa pod naslovom

Maske so padle,

odgovarjajo listi nemških hmeljarjev dr. Stieglerju sledeče:

Nemška pivovarska industrija je pri vsaki priliki zagotavljala, da si ne želi nizkih hmeljskih cen in da hoče storiti vse, da pomaga hmeljarjem. Zato pa sedaj tembolj bridko razočara hmeljarje, da je dr. Stiegler pustil pasti masko in zahteva ukinitvev raznih državnih zasilnih odredb v zaščito težko ogroženega nemškega hmeljarstva. In to zahteva vprav dr. Stiegler, bivši dolgoletni poslo-

vodja nemškega hmeljarskega združenja, sedaj ravnatelj pivovarske zveze! To zahteva že sedaj, ko se kažejo šele komaj prvi znaki izboljšanja, ko večina nemških hmeljarjev ni prodala hmelja niti po tako visoki ceni, da bi krila vsaj pridelovalne stroške, in ko so mnogi izkupili za hmelj komaj toliko, da so le z največjo težavo rešili svoje posestvo bobna! Če hoče dr. Stiegler še nadalje računati s tem, da bo pivovarska industrija v boju zoper davčno preobremenitev imela na svoji strani tudi kmetijstvo in zlasti hmeljarstvo, potem se v boju hmeljarjev za obstanek tudi on ne sme postaviti na čelo nasprotnega tabora. Tega ne sme storiti, ako hoče računati s tem, da bodo hmeljarji še nadalje trpeli sedanjo politiko cen za pivo, ki jo uganjajo pivovarne! Od državne vlade pa pričakujemo, da slejkoprej štiti hmeljarje, ki se bore za svoj obstanek, dočim pivovarska industrija šele pričinja boj, in to zaenkrat še samo za masne dobičke. Od nemškega hmeljarskega združenja pa moramo zahtevati, da vse dosedaj dosežene dobrane v prid hmeljarstva tudi obdrži.

Nič prefiranega upanja

Tako piše »Fränkischer Kurier« glede ukinitve prohibicije v Ameriki. Upanja, ki se stavijo na ukinitve prohibicije v Ameriki, se bodo pač le deloma uresničila. Novi predsednik se bo najbrž moral posvetiti najprej važnejšim poslom in se bo mogel šele pozneje lotiti delikatnega vprašanja ukinitve prohibicije. Ukiniti prohibicijo v Ameriki tudi ni tako lahko. Zato je treba namreč predvsem spremeniti ustavo, ker je prohibicija predvidena kot 18. amandement v ustavi sami; to pa more storiti le kongres, in tak zaključek kongresa bi bil mogoč šele v drugi polovici leta 1933. Pa niti s tem bi prohibicija še ne bila ukinjena, temveč bi bilo le prepuščeno zakonodajstvu 48 poedinih držav odločati svobodno o tem vprašanju.

Vprašanje je, če se bo potem moglo računati z večjim izvozom piva v Ameriko; vedeti je namreč treba, da je Nemčija izvažala največ piva v Ameriko leta 1913, pa tudi tedaj ne več kot 82.000 hektolitrov od svoje celokupne produkcije 692 milijonov hl. Vsekakor bo tudi po ukinitvi prohibicije konkurenca z ameriškimi pivovarnami zelo težka in zato inozemska pivovarska industrija najbrž ne bo prišla na svoj račun.

Ugodnejši so izgledi za uvoz pivovarskih surovin. Zlasti kar se hmelja tiče je vsekakor važno, da je v Ameriki pridelovanje žlahtnega hmelja nemogoče. Seveda pa bo pri uvozu zopet nastala

silna konkurenca med Nemčijo, Češko-Slovaško in Anglijo, tako da se tudi tu računi na velikanske dobičke najbrž ne bodo uresničili.

J. Barth & S.:

O hmelju 1931/32

(Nadaljevanje.)

Združene države Severne Amerike: Mrzlemu in deževnemu vremenu v juliju 1931 je sledila tropična vročina in suša prav do septembra. V Westernen Washington se je pojavila v nevarnem obsegu peronospora zlasti na Early Clusters in hmeljarji resno razmišljajo zamenjati to vrsto hmelja s kako manj občutljivo. Tudi v Oregonu je peronospora semtertja povzročila precej škode. Hmeljarji so se omejili na odstranjevanje okuženih poganjkov in v splošnem niso škropili, pričakujoč da bo običajna poletna vročina preprečila nadaljnje širjenje peronospore kakor navadno.

V Kaliforniji se je v času od 15. avgusta do 20. decembra obral celokupni pridelek. Okraja Sacramento in Mendocino sta trpela radi suše in nekoliko manj tudi Sonoma. Blago je bilo bolj zelene barve, vendar ne tako težko kakor v letu 1930; obiranje je bilo v splošnem boljše.

V Oregonu je bil obran v času od 20. avgusta do 1. oktobra pri zelo ugodnem vremenu ves pridelek. Tudi tu je bilo blago v barvi nekoliko boljše, pač pa nekoliko lažje kakor v letu 1930. V Oregonu se bo površina nasadov v letu 1932 najbrž povečala za kakih 200 ha.

V Westernen Washingtonu je trajalo obiranje od 25. avgusta do 25. septembra; vreme je bilo zelo ugodno. Pridelek je glede množine za 30% zaostal za normalnim in bil radi peronospore v barvi in kakovosti sploh dosti slabši kakor l. 1930.

V Yakima je povzročil rdeči pajek nekaj škode.

Cene so kolebale med 9–16 Din za kg za boljše blago, slabše pa je bilo še dokaj ceneje.

Kakovost hmelja v U. S. A. v letu 1931:

	Prima %	srednji %	slab %
Kalifornija	65	20	15
Oregon	65	25	10
Westernen Washington	30	55	15
Yakima	25	45	30

Uvoz in izvoz hmelja v odnosno iz U. S. A.:

	Uvoz:	Izvoz:
Leta 1929	3465 stofov	34.822 stofov
» 1930	4980 »	34.655 »
» 1931	4886 »	17.223 »

Avstralija: V Tasmaniji, največjem hmeljskem okolišu, je peronospora na hmelju še nepoznana, pač pa se pri suhi vročini slično kakor v Evropi širi rdeči pajek. V Tasmaniji so v glavnem le mali producenti, v Viktoriji pa obratno le veliki. 92% hmeljarjev v Tasmaniji se je leta 1930 obvezalo prodati pridelek prihodnjih treh let po stalni ceni 18 Din za kg trem avstralskim hmeljskim tvrdkam, od katerih pa je glavna le ena, ki prevzame sama navadno 85% pridelka. Po letu 1931 so producenti obljubili površino nasadov za $\frac{1}{6}$ zmanjšati, ker je tudi v Avstraliji nadprodukcija hmelja in stare zaloge flačijo ceno. V letu 1929 je bilo v Avstraliji 566 ha, v Novi Zelandiji pa 242 ha hmeljskih nasadov.

Obiranje v letu 1931 je trajalo od 28. februarja do 2. aprila. Producenti so se obvezali obrati le $\frac{2}{3}$ pridelka. Radi hladnega vremena v času obiranja je bilo blago precej neenakomerno in kobule majhne.

Radi povišanja davka na pivo se je povišala tudi cena pivu tako, da je onemogočen konsum delavskim slojem. Radi tega pa je od leta 1928/29 nazadovala tudi produkcija piva za $\frac{1}{6}$ in sorazmerno seveda tudi poraba hmelja. (Dalje prih.)

Razno

Alkoholna autarkija v U. S. A.? Newyorški listi razmotrivajo možnost ukinitve Volsteadovega zakona o prohibiciji, s katerim je bila v Ameriki prepovedana prodaja alkoholnih pijač. Po mnenju teh listov naj bi kongres spremenil omenjeni zakon le v toliko, da bi dovolil prodajo ameriškega vina, dočim bi prodaja angleškega, češkega in nemškega piva ter francoskega in italijanskega vina ostala še nadalje prepovedana.

Če se bo izplačalo! Plzenske pivovarne so častitale Rooseveltu k njegovi izvolitvi za predsednika U. S. A. Najbrž so smatrale to za potrebno, ker upajo pri ukinitvi prohibicije tudi priti na svoj račun, vendar je vprašanje, če se jim bodo častitke izplačale.

Izvoz in uvoz hmelja v Nemčiji. Preteklo leto (1. 9. 1931 do 31. 8. 1932) je znašal izvoz hmelja iz Nemčije 29.989 stofov (v prejšnjem letu 36.275), uvoz pa 11.302 stola (v prejšnjem letu 28.465). Glede uvoza je na prvem mestu Češkoslovaška s 6273, potem Jugoslavija z 2417 in Poljska z 1733 stoli.

Steklenica piva zavarovana proti nezgodi. Čudno, vendar resnično in zato seveda v Ameriki! Senator P. Houser, eden največjih zagovornikov prohibicije, je namreč pri svojih navduševalnih govorih za prohibicijo navadno imel pred seboj na mizi steklenico pravega piva kot najboljšo prisposodbo demona alkohola. Pri nekem predavanju pa se je eden poslušalcev tako navdušil za boj proti alkoholu, da je z dobro namerjenim revolverskim strelom razbil steklenico piva na drobne kosce. Senator Houser pa je menda kaj podobnega že predvidel in zato imel steklenico piva zelo

visoko zavarovano proti nezgodi. Zavarovalnica pa se sedaj brani izplačati zavarovalnino in je zato cela zadeva prišla pred sodišče v Washingtonu.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Ker je, izvzemši par brezpomembnih stofov, letošnji pridelek že docela razprodan, zadnjih štirinajst dni ni bilo nobene kupčije zanj. Pač pa se je pokupilo večinoma že tudi vse preostanke letnika 1931, kateremu so se cene dvignile do 8 Din za kg. Za starejše letnike (1930 in 1929) zaenkrat še ni zanimanja, vendar je dosti verjetnosti, da bodo še tudi prišli na vrsto.

Češkoslovaška: Pri zelo čvrstem položaju in živahnem zanimanju zlasti za prvovrstno in dobro srednje blago se nadaljuje nakupovanje letošnjega pridelka. Producenti, ki imajo boljše blago, pa so vedno bolj trdovratni v prodaji in gre zato kupčija le počasi od rok. V Zalcu notira izbrano prvovrstno blago 47 do 52 Din, prvovrstno 41—47 Din, dobro srednje 35—41 Din, slabo srednje in slabše pa 30—35 Din in manj. V rokah producentov je le še dobrih 3000 stofov. Znamkovanih je bilo dosedaj 20.789 bal v skupni teži 25.952 stofov, t. j. 47% letošnjega pridelka. Hmelj iz Uštčka in Roudnic notira boljše blago 28—39 Din, zeleni iz Dube pa 21 do 26 Din za kg. Zelo ugodno vpliva na kupčijo okolnost, da je kontingent za Francijo 9000 stofov že razdeljen pivovarvam in zato ni nobenih težkoč več pri izvozu, poleg tega pa se bo predvidoma tudi še lani neizkoriščeni kontingent dopolnil z letošnjim pridelkom.

Nemčija: Ker so zaloge pri producentih že zelo redke, se omejuje kupčija vedno bolj le na nürnbergsko tržišče. Pa tudi tu je razmeroma malo prometa, ker je premala ponudba. Cene so v glavnem nespremenjene in notira Hallertauski hmelj 63—81 Din, Spalški 66 do 83 Din, gorski (Hersbruck) 49—78 Din, prvovrstni Tettnangski 70—81 Din in prvovrstni Aischgrund 49 do 56 Din za kg. Zaključna tendenca je zelo čvrsta. Letošnji pridelek znaša glasom ugotovitve državnega statističnega urada na Bavarskem na 6716 ha 41.700, v Württembergu na 1031 ha 6268, v Badenu na 252 ha 1492 in v drugih okoliših na 14 ha 111, v Nemčiji torej skupno na 8013 ha 49.571 stofov, t. j. 6·2 stola na ha. Letina je bila torej izredno pičla, kar je moralo brezpogojno povzročiti naglo dviganje cene.

Francija: Izvzemši par bal hmelja v Lotaringiji, ki doseže sedaj do 35 Din za kg, so bile zaloge iz prve roke večinoma že prej razprodane. Nekaj zanimanja je tudi za lanski letnik, ki se plačuje do 6 Din za kg. Zelo živahna pa je kupčija iz rok trgovine v pivovarne ter se pri tem plača za hmelj iz Alzacije do 55 Din, za hmelj iz Burgundske in Lotaringije pa do 49 Din za kg; za inozemski hmelj se doseže 70—72 Din za prvovrstni Zateški in Uštčski, 98—104 Din za Tettnangski, 93 do

Sadno drevje

za jesensko saditev nudi s pismenim vsestranskim jamstvom radi banovinske subvencije po najnižji ceni

Fran Senegačnik, Vojnik pri Celju

98 Din za Hallertauski, 61 Din za jugoslovanski in 55 Din za poljski hmelj.

Poljska: Letošnji pridelek je bil iz prve roke večinoma že prej docela razprodan, iz druge pa doseže ceno 32 Din za kg. Nekaj zanimanja je tudi za letnik 1931 po 3—4 Din in tudi že za letnik 1930 po 2 do 3 Din za kilogram.

Belgija: Zaloge iz prve roke so večinoma že popolnoma razprodane, zlasti boljšega blaga ni več dobiti. Položaj je čvrst, Poperinghe notira 24 Din, Alost pa 25 Din za kilogram.

Anglija: Položaj na hmeljskih tržiščih je čvrst, prometa mnogo in tudi povpraševanje živahno, zlasti za Golding, Mathons in tudi Fuggles. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in se plačuje za letošnji pridelek 37—53 Din, za lanski 7—22 Din in za predlanski 7—9 Din za kg. Zaključna tendenca je čvrsta.

Amerika: Položaj je v glavnem nespremenjen. Tudi cene se dobro držijo in so ostale nespremenjene čvrste v kljub temu, da še ni nobenih naročil za poznejšo dobavo in se kupuje le za tekočo porabo.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

Za razvedrilo

Zakonski prepir.

Ona: »Nikoli ne bom pozabila, kako neumno si izgledal, ko si me prosil, naj postanem tvoja žena.«

On: »Jaz pa nikoli ne bom pozabil, kako neumen sem tedaj v resnici bil.«

Zato pa je treba hiteti!

On: »Tak si res naročila obleko pri šivilji? Kaj ne veš, da sem uničen in niti klobuk na glavi ni več moj?«

Ona: »Seveda vem, ali šivilja, hvala Bogu, tega še ne ve.«

V šoli.

Učitelj: »Kdo ve, odkod pride rosa?«

Ivanček: »Zemlja se tako hitro vrti, da se spoti.«

Zvestoba nad vse.

Gospa služkinji: »Spričevala imate resda dobra, toda, kakor vidim iz knjižice, kar naprej menjavate službe.«

Služkinja: »Seveda, moram, ker je moj ženin pri potujočem cirkusu.«

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje
(nasproti pošte) Cankarjeva ul.
prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji
Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

SAVINJSKA POSOJILNICA

V ŽALCU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadrušnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem



Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za

pokončavanje škodljivcev

ter vse druge kmetijske potrebsčine

oddaja najceneje:

Skladišče

**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)**

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpoki: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.